

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2302/2015
23.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић, Марине Говедарица, Миломира Николића и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиоца Д.Б. из Н.С., чији је пуномоћник С.П., адвокат из Н.С., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Управа за стручно образовање, оспособљавање, усавршавање и науку, коју заступа Републичко јавно правобранилаштво, ради поништаја решења и враћања чина, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 353/14 од 18.06.2015. године, у седници одржаној 23.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 353/14 од 18.06.2015. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 353/14 од 18.06.2015. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П1 91/14 од 10.10.2014. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца против туженог повучена. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 103.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 353/14 од 18.06.2015. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено првостепено решење у ставу другом изреке.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију у делу одлуке о трошковима поступка позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11) измењеног чланом 14. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 55/2014, ступио на снагу 31.05.2014. године), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП) јер се ревизијом напада одлука о

трошковима поступка чији обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 55/14), прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састав суда, право на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Ставом 2. истог члана, прописано је да камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Како се ревизијом побија одлука о трошковима поступка која не чини главни захтев то је ревизија тужиле недозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**